

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4249/2536

บริษัท สยาม ยูเนี่ยนแพตแอนด์ออยล์ จำกัด โจทก์ นาย บุญ ชู ชม ภู กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 5, ป.พ.พ. มาตรา 1144

ย่อ / หลักกฎหมาย

จ. กรรมการผู้มีอำนาจคนหนึ่งของบริษัทโจทก์ลงลายมือชื่อทำสัญญาจ้างจำเลยทั้งสองติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็นให้แก่โจทก์แต่ไม่ได้ร่วมกับกรรมการอื่นและไม่ได้ประทับตราของโจทก์เป็นสำคัญก็ตาม แต่จำเลยทั้งสองถือเอาประโยชน์จากการว่าจ้างโดยรับเงินค่าจ้างไปแล้วบางส่วน และเข้าดำเนินการติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็น ณ อาคารที่ทำการของโจทก์แล้วบางส่วน พฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสองเข้าไปดำเนินการที่รับจ้างในที่ทำการของโจทก์หลายเดือน จำเลยทั้งสองน่าจะรู้ว่าผู้ว่าจ้างคือโจทก์ จำเลยทั้งสองไม่ได้หักทวงหรือโต้แย้งถึงการที่ จ. เพียงคนเดียวลงลายมือชื่อในสัญญาจ้างทำของ เท่ากับจำเลยทั้งสองรับว่า จ. ทำสัญญาแทนโจทก์โจทก์จึงเป็นคู่สัญญากับจำเลยทั้งสอง และมีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 2 โดยจำเลยที่ 1 ได้ยื่นใบเสนอราคาติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็น ณ ที่ทำการของโจทก์ โดยตกลงถือเอาใบเสนอราคาเป็นสัญญาจ้างแรงงาน จ้างทำของ โจทก์ได้มอบเงินจำนวน 300,000 บาท ให้จำเลยทั้งสองเป็นค่าแรงงานและค่าวัสดุอุปกรณ์ไปตามที่จำเลยทั้งสองขอเบิกล่วงหน้าหลังจากทำสัญญาแล้ว จำเลยทั้งสองได้ละเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญา โดยทำงานไม่ครบถ้วนตามสัญญาและละทิ้งงานไป จึงขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระเงินจำนวนค่าเสียหายและค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์จำเลยทั้งสองให้การว่า คู่สัญญาที่จำเลยทั้งสองประสงค์จะผูกพันด้วย คือ นายเจริญ เจริญนิลกุลชัย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้เงินแก่โจทก์จำนวน 122,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยทั้งสองฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ในประเด็นที่จำเลยทั้งสองฎีกาว่า โจทก์ไม่ได้เป็นคู่สัญญากับจำเลยทั้งสอง เพราะจำเลยทั้งสองทำสัญญาติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็นรายพิพาทกับนายเจริญ เจริญนิลกุลชัย ไม่ได้ทำกับโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองนั้น ได้ความจากทางนำสืบของโจทก์ โดยโจทก์มีนายเจริญเบิกความเป็นพยานบุคคลและมีสำเนาหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.1 เป็นพยานเอกสารว่านายเจริญ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจคนหนึ่งของบริษัท โจทก์อยู่เมื่อนายเจริญจะลงลายมือชื่อจ้างจำเลยทั้งสองให้ติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็นให้แก่โจทก์ตามใบเสนอราคาเอกสารหมาย จ.4 เพียงคนเดียว ไม่ได้ร่วมกับกรรมการของโจทก์คนอื่นที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.1 อีกอย่างน้อย 1 คน และไม่ได้ประทับตราของโจทก์เป็นสำคัญก็ตามแต่โดยข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า จำเลยทั้งสองยอมถือเอาประโยชน์จากการว่าจ้างนั้นด้วยการยอมรับเงินค่าจ้างบางส่วนไปแล้วเป็นเงินถึง 300,000 บาท และจำเลยทั้งสองก็ได้เข้าไปดำเนินการติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็น ณ อาคารที่ทำการของโจทก์แล้วบางส่วน โดยพฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสองเข้าไปรับจ้างติดตั้งเครื่องทำน้ำเย็นอยู่ ณ อาคารที่ทำการของโจทก์เป็นเวลาหลายเดือนจำเลยทั้งสองน่าจะรู้ว่าผู้ว่าจ้างจำเลยทั้งสองคือโจทก์ การที่จำเลยทั้งสองไม่ได้หักทวงหรือโต้แย้งถึงการที่นายเจริญเพียงคนเดียวลงลายมือชื่อในใบเสนอราคาเอกสารหมาย จ.4 ซึ่งต่อมา

คู่กรณีถือเป็นสัญญาจ้างทำของก็เท่ากับจำเลยทั้งสองยอมรับว่านายเจริญทำสัญญาดังกล่าวแทนโจทก์ โจทก์จึงเป็นคู่สัญญากับจำเลยทั้งสองและมีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ เทียบเคียงได้กับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2602/2524 ระหว่างธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด โจทก์นายณรงค์ นครชัย จำเลย และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 42/2525 ระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัดวัฒนไพศาล โจทก์ บริษัทสุราเจริญไทย จำกัดจำเลย ที่จำเลยทั้งสองอ้างคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1658/2513ในฎีกานำมาปรับกับคดีนี้ไม่ได้เพราะข้อเท็จจริงแตกต่างกัน ฎีกาของจำเลยทั้งสองในประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน62,000 บาทพร้อมดอกเบี้ย

องค์คณะ

สุรินทร์ นาควิเชียร · ไมตรี กลั่นนุรักษ์ · สุวรรณ ตระการพันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4249/2536>